

3 Ιουλίου, 1992

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΗΝΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπ. Αρ. 916/89, 962/89,
972/89, 1004/89 & 1005/89)

-
- 5 Αστυνομική Δύναμη — Προαγωγές — Άρθρο 13, Κεφ. 285 (όπως τροποποιήθηκε) και Κανονισμοί 21 και 22 (Κ.Δ.Π. 52/89) — Η αξιολόγηση και σύσταση, στις οποίες προβαίνει ο Αρχηγός της Αστυνομίας, επιβάλλονται από τις διατάξεις αυτές — Παρέχεται ειδικά η εξουσία να προβαίνει ο ίδιος ο Αρχηγός στη δική του αξιολόγηση των υποψηφίων.
- 10 Αστυνομική Δύναμη — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Δεν παίζει ρυθμιστικό ρόλο — Διαφοροποίηση των κριτηρίων προαγωγής από τα ισχύοντα στη δημόσια υπηρεσία — Μεγαλύτερη σπουδαιότητα στην αξία και τα προσόντα (Καν. 3(2)).
- 15 Αστυνομική Δύναμη — Προαγωγές — "Εμπιστευτικές εκθέσεις" — Συντάσσονται απλά για το σκοπό σύστασης σε σχέση με τις προσαυξήσεις των μελών της Δύναμης — Κατ' εξαίρεση μόνο γίνονται συστάσεις για προαγωγή — Θεσμοθετήθηκαν για πρώτη φορά με τους Κανονισμούς του 1989 (Καν. 21, 22 της Κ.Δ.Π. 52/89).
- 20 Αστυνομική Δύναμη — Προαγωγές — Λήψη υπόψη πειθαρχικών ποινών — Ο Κανονισμός 19 (α) της Κ.Δ.Π. 52/89.

Οι αιτητές προσέβαλαν με τις συναφείς προσφυγές τους τις προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών στο βαθμό του Αστυνόμου

Β' (θέση Ανώτερου Αξιωματικού).

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

1. Μελέτη των νομοθετικών διατάξεων του Άρθρου 13, Κεφ. 285 (όπως τροποποιήθηκε) και των Κανονισμών 21 και 22 (Κ.Δ.Π. 52/89) φανερώνει ότι ο Αρχηγός της Αστυνομίας άσκησε εδώ τις εξουσίες που του παρέχει το Άρθρο 13(2) του Νόμου και οι Καν. 21 και 22 και προέβη σε συστάσεις και αιτιολογημένη έκθεση για τον κάθε υποψήφιο. Αυτή η αξιολόγηση και σύσταση επιβάλλεται από τις πιο πάνω νομοθετικές διατάξεις. Οι διατάξεις των Κανονισμών 22 και 21 (Κ.Δ.Π. 52/89) σε συνδυασμό με το Άρθρο 13(2) του Νόμου, παρέχουν την εξουσία στον Αρχηγό να προβαίνει ο ίδιος στη δική του αξιολόγηση των υποψηφίων. Συνεπώς, ο Αρχηγός δεν υπερέβη τα όρια της εξουσίας του, αντίθετα η ενέργειά του ήταν από κάθε άποψη έννομη και μέσα στα πλαίσια της διακριτικής του ευχέρειας. 5
10
15
20
2. Ο ισχυρισμός για ανομοιογένεια των στοιχείων κρίσης κρίνεται αβάσιμος. 20
3. Η αρχαιότητα δεν παίζει ρυθμιστικό ρόλο στις προαγωγές στην Αστυνομική Δύναμη. Τα κριτήρια προαγωγής συναρτώνται άμεσα με την φύση και τις ευθύνες των μελών της Δύναμης και δεν είναι τα ίδια με τη Δημόσια Υπηρεσία. Όπως ρητά προβλέπεται στον Καν. 3(2), μεγαλύτερη σπουδαιότητα προσδίδεται στην αξία και τα προσόντα. 25
30
4. Οι σχετικοί Κανονισμοί (Κ.Δ.Π. 52/89) δεν προβλέπουν επιτυχία σε οποιαδήποτε εξέταση για προαγωγή σε Αστυνόμο Β'. Οι προαγωγές στους βαθμούς Λοχία και Υπαστυνόμου, στις οποίες απαιτείται επιτυχία σε ειδικές εξετάσεις, δεν τίθενται, εν προκειμένω, υπό κρίση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου. Συνεπώς, τεκμαίρεται ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν τα απαιτούμενα προσόντα για προαγωγή. 35
5. Όπως φαίνεται από το έντυπο των "εμπιστευτικών εκθέσεων", στις οποίες έγινε αναφορά, αυτές συντάσσονται απλά για το σκοπό σύστασης σε σχέση με τις προσαυξήσεις των μελών της Δύναμης. Συστάσεις για προαγωγή γίνονται στο ίδιο έντυπο, κατ' εξαίρεση, στις συγκεκριμένες 40

περιπτώσεις στις οποίες αναφέρονται, αλλά δεν εφαρμόστηκαν στις ενώπιον του Δικαστηρίου περιπτώσεις.

- 5 Επιπλέον, εμπιστευτικές εκθέσεις για σκοπούς προαγωγής δεν προβλέπονταν καθόλου στους προϊσχύσαντες κανονισμούς, αλλά θεσμοθετήθηκαν για πρώτη φορά με τους νέους Κανονισμούς του 1989 (Κ.Δ.Π. 52/89) και συγκεκριμένα τον Καν. 21. Ο δε Καν. 22, ως μεταβατικό στάδιο, προβλέπει ότι ο Αρχηγός για περίοδο ενός έτους από την ημερομηνία έγκρισης των Κανονισμών θα προβαίνει στις συστάσεις για προαγωγή, αφού αξιολογήσει τα άλλα στοιχεία κρίσης που αναφέρονται, χωρίς να γίνεται μνεία για "ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις", οι οποίες θα αρχίσουν να συντάσσονται σε μελλοντικό στάδιο.
- 10
- 15 Οι εκθέσεις εν προκειμένω δεν συντάχθηκαν για σκοπούς προαγωγής και επομένως ορθά δεν συνεκτιμήθηκαν με τα άλλα στοιχεία κρίσης.
- 20 6. Σύμφωνα με τον Καν. 19(α), Κ.Δ.Π. 52/89, μπορεί να ληφθεί υπόψη, σε πιθανή προαγωγή υποψηφίου στο βαθμό Αστυνόμου Β', μόνο ποινή μεγαλύτερη από αυστηρή επίπληξη, για πειθαρχικό αδίκημα κατά τη διάρκεια των αμέσως δύο πριν την προαγωγή ετών. Συνεπώς, θα ήταν αντίθετο με τις ρητές διατάξεις των Κανονισμών εάν το ενδιαφερόμενο μέρος δεν προαγόταν, λόγω πειθαρχικής ποινής που του επιβλήθηκε σε χρόνο προγενέστερο των τελευταίων δύο ετών από την προαγωγή.
- 25
- 30 7. Τόσο στην έκθεση του Αρχηγού της Αστυνομίας όσο και στην απόφαση του Υπουργού καθορίζονται επακριβώς τα κριτήρια στα οποία βασίστηκαν. Η αιτιολογία συμπληρώνεται και από τους προσωπικούς φακέλους των υποψηφίων, τις εκθέσεις - συστάσεις των Αστυνομικών Διευθυντών και τον συγκριτικό πίνακα που ετοίμασε ο Αρχηγός.
- 35
- 40 8. Με βάση τις γενικές αρχές που διέπουν τις προαγωγές στην Αστυνομική Δύναμη, που προνοούνται στον Καν. 3 (2) Κ.Δ.Π. 52/89, και το σύνολο των στοιχείων που τέθηκαν ενώπιόν μου, κρίνω ότι κανένας από τους αιτητές δεν έχει έκδηλη υπεροχή έναντι οποιουδήποτε ενδιαφερόμενου μέρους. Η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

Σερδάρης ν. Δημοκρατίας (1992) 4(A) Α.Α.Δ. 791.

Προσφυγές

5

Προσφυγές που προσβάλλουν τις προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών στο βαθμό του Αστυνόμου Β' (θέση Ανώτερου Αξιωματικού), από 15.10.1984, αντί των αιτητών.

10

Α. Παπαχαραλάμπους, για τον αιτητή στην 916/89.

Τ. Παπαδόπουλος, για τον αιτητή στην 962/89.

15

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές στην 972/89 και 1004/89.

Ε. Ευσταθίου, για τον αιτητή στην 1005/89.

20

Μ. Φλωρέντζος, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Ι. Ιωάννου και Α. Ποιητής για το ενδιαφερόμενο μέρος, Σ. Χαραλάμπους σε όλες τις προσφυγές.

25

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Επίδικο θέμα των προσφυγών, οι οποίες 30
συνεκδικάστηκαν επειδή προσβάλλουν την ίδια διοικητική πράξη και τις συνθέτουν κοινά σημεία γεγονότων και νόμου, είναι οι προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών στο βαθμό Αστυνόμου Β' (θέση Ανώτερου Αξιωματικού) από 15.10.89. Οι προαγωγές δημοσιεύτηκαν στις 35
Εβδομαδιαίες Διαταγές ημερ. 16.10.89 (Αρ. 42, Τόμος XXX, σελ. 203).

Ο Αρχηγός της Αστυνομίας με επιστολή του, ημερ. 26.5.89, σύμφωνα με τον Καν. 21(α) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 1989 (Κ.Δ.Π. 52/89), ζήτησε από τους Αστυνομικούς Διευθυντές, τον Διοικητή 40

- της ΚΥΠ και τον Διευθυντή Πυροσβεστικής Υπηρεσίας να υποβάλουν τις συστάσεις τους σε σχέση με τους υποψηφίους για προαγωγή στο βαθμό του Αστυνόμου Β'. Η επιστολή συνοδεύεται από το ειδικό έντυπο για συμπλήρωση, που προβλέπεται από τον Καν. 21(α), το οποίο είχε εγκριθεί από τον Υπουργό Εσωτερικών.

- Αφού έλαβε τις πιο πάνω συστάσεις, ο Αρχηγός της Αστυνομίας ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχει το Άρθρο 13(2), του περί Αστυνομίας Νόμου, Κεφ. 285 (όπως τροποποιήθηκε), και ο Καν. 22, Κ.Δ.Π. 52/89 προέβη στις δικές του συστάσεις και έκθεση προς τον Υπουργό των Εσωτερικών, αφού, όπως αναφέρει στην επιστολή του ημερ. 10.10.89, έλαβε υπόψη τους Προσωπικούς Φακέλους - καρτέλλες, τις συστάσεις των Αστυνομικών Διευθυντών και όλα τα συναφή στοιχεία των υποψηφίων.

- Ο Υπουργός των Εσωτερικών, στις 11.10.89 αφού μελέτησε και έλαβε υπόψη τις συστάσεις του Αρχηγού της Αστυνομίας καθώς και τα στοιχεία των υποψηφίων και ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται από το Άρθρο 13(1) και (3) (όπως τροποποιήθηκαν από το Ν. 69/87) του Κεφ. 285, προήγαγε 19 Ανώτερους Υπαστυνόμους στο βαθμό Αστυνόμου Β'.

- Με τις προσφυγές αυτές έχουν προσβληθεί οι προαγωγές 17 προαχθέντων. (1. Επιφανείου Αθως, 2. Τσαδιώτης Νίκος, 3. Θεμιστοκλέους Ιωάννης, 4. Κακουλλής Πετράκης, 5. Καρατζιάς Στέλιος, 6. Κουής Γεώργιος, 7. Κωμοδίκης Μιχαλάκης, 8. Προκοπίου Χριστάκης, 9. Σαββίδης Σάββας, 10. Σεϋμένης Ανδρέας, 11. Σταύρου Ανδρέας, 12. Στεφάνου Ανδρέας, 13. Χαραλάμπους Σωτήρης, 14. Χ'Χριστοδούλου Χρίστος, 15. Χριστοδούλου Ιωάννης, 16. Χριστοφίδης Ανδρέας, 17. Χριστοφόρου Κλεάνθης). Σε κάθε προσφυγή αμφισβητείται η προαγωγή περιορισμένου αριθμού ενδιαφερομένων μερών που καθορίζονται στην κάθε μια. Οι προσφυγές εναντίον των ενδιαφερομένων μερών Επιφανείου Α. και Τσαδιώτη Ν. αποσύρθηκαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας και απορρίφθηκαν από το Δικαστήριο. Σε άλλες περιπτώσεις όμως μερικοί αιτητές απόσυραν τις προσφυγές τους εναντίον της προαγωγής ορισμένων

ενδιαφερομένων μερών, αλλά επειδή οι ίδιες προαγωγές προσβάλλονται από άλλες προσφυγές, η νομιμότητα της προαγωγής τους συνεχίζει να αποτελεί το αντικείμενο έρευνας του Δικαστηρίου.

5

Είναι κοινή θέση των αιτητών στις προσφυγές 972/89, 1004/89 και 1005/89 ότι ο Αρχηγός της Αστυνομίας ενήργησε κατά παράβαση του Κανονισμού 22, που περιορίζει την έκταση των εξουσιών του στην υποβολή συστάσεων μόνο και όχι στην αξιολόγηση των υποψηφίων. Κατά συνέπεια, συνεχίζει ο ισχυρισμός, ο Αρχηγός ενήργησε εκτός της εξουσιοδότησης των Κανονισμών (*Ultra vires*), διότι δεν περιορίστηκε σε απλή σύσταση προς τον Υπουργό, όπως ορίζει ο Καν. 22, αλλά επεκτάθηκε και σε δική του αξιολόγηση.

10

15

Όπως φαίνεται από το Παράρτημα Β' της Ένστασης του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση, ο Αρχηγός της Αστυνομίας, αφού πήρε τις συστάσεις των Αστυνομικών Διευθυντών, προέβη σε έκθεση και αξιολόγηση, αναφορικά με κάθε υποψήφιο, μαζί με τις συστάσεις του. Το ερώτημα, που τίθεται ενώπιον του Δικαστηρίου, είναι κατά πόσον ο σχετικός νόμος και οι Κανονισμοί εναποθέτουν τέτοια εξουσία στον Αρχηγό. Θεωρώ απαραίτητο να παραθέσω αυτούσια τα ακόλουθα:

20

25

Άρθρο 13 Κεφ. 285 (όπως τροποποιήθηκε):

"(1) Τηρουμένων των επομένων διατάξεων, οι Ανώτεροι Αξιωματικοί προάγονται και απολύονται, υπό του Υπουργού, κατόπιν συστάσεως του Αρχηγού.

30

(2) Επί τω τέλει υποβολής της συστάσεώς του, ο Αρχηγός αξιολογεί τους υποψήφιους διά προαγωγήν εις την θέσιν Ανώτερου Αξιωματικού και αποστέλλει δεόντως ητιολογημένην έκθεσιν δι' έκαστον τούτων εις τον Υπουργόν, περιέχουσαν επίσης κατ' αλφαβητικήν σειράν τα ονόματα των συνιστωμένων διά προαγωγήν:

35

" 40

Καν. 21 και 22 (Κ.Δ.Π. 52/89)

"21. Προς το σκοπό υποβολής σύστασής του προς τον Υπουργό για προαγωγή στο βαθμό Αστυνομού Β' και άνω, ο Αρχηγός:

- 5 (α) Αφού ζητήσει τις συστάσεις των Αστυνομικών
Διευθυντών ή των Βοηθών Αρχηγών, ανάλογα
με την περίπτωση, για κάθε υποψήφιο, οι οποίες
υποβάλλονται σε ειδικό έντυπο που καθορίζεται
10 από τον Αρχηγό και εγκρίνεται από τον
Υπουργό·
- (β) αφού μελετήσει τους προσωπικούς φακέλους
όλων των υποψηφίων·
- 15 (γ) αφού λάβει υπόψη τις ετήσιες εκθέσεις
αξιολόγησης των δύο τελευταίων ετών και
έχοντας υπόψη τις γενικές αρχές που
αναφέρονται στον Κανονισμό 3 των παρόντων
Κανονισμών, ενεργεί σύμφωνα με το άρθρο 13(2)
20 του περί Αστυνομίας Νόμου.

22. Ανεξάρτητα από τις πρόνοιες των Κανονισμών
20 και 21, ο Αρχηγός θα μπορεί, για περίοδο ενός έτους
από την ημερομηνία έγκρισης των παρόντων
25 Κανονισμών, να προβαίνει σε συστάσεις για προαγωγή,
αφού αξιολογήσει τη σύσταση του Αστυνομικού
Διευθυντή, αφού λάβει υπόψη το περιεχόμενο του
προσωπικού φακέλου του υποψηφίου για προαγωγή
και τις γενικές αρχές, οι οποίες αναφέρονται στον
30 Κανονισμό 3 των παρόντων Κανονισμών."

- Μελέτη των πιο πάνω νομοθετικών διατάξεων
φανερώνει ότι, ο Αρχηγός της Αστυνομίας άσκησε τις
εξουσίες που του παρέχει το άρθρο 13(2) του Νόμου και
35 οι Καν. 21 και 22 και προέβη σε συστάσεις και
αιτιολογημένη έκθεση για τον κάθε υποψήφιο. Αυτή η
αξιολόγηση και σύσταση επιβάλλεται από τις πιο πάνω
νομοθετικές διατάξεις. Επομένως, ο ισχυρισμός, ότι δεν
παρέχεται τέτοια εξουσία στον Αρχηγό από τους
40 κανονισμούς και το νόμο, καταρρίπτεται. (Βλ. επίσης
Σερδάρης ν. Δημοκρατίας, Υπόθεση Αρ. 599/90, 28.2.92,
όπου εγέρθηκαν παρόμοιοι ισχυρισμοί.)

Με τον πιο πάνω ισχυρισμό σχετίζεται και η θέση του αιτητή στην προσφυγή 1005/89 ότι, ο Αρχηγός της Αστυνομίας υπερέβη την εμβέλεια των εξουσιών, που του παρέχουν ο σχετικός νόμος και οι κανονισμοί, και αυθαίρετα επενέβη και μείωσε τη βαθμολογία που του απένειμε ο Αστυνομικός Διευθυντής. 5

Συγκεκριμένα, ο Αστυνομικός Διευθυντής ανέφερε τα ακόλουθα σε σχέση με τον αιτητή Ιωσήφ Αθανασίου: "Αξιολογώντας τη σύσταση του Αστυνομικού Διευθυντή Λευκωσίας, όπως φαίνεται στο σχετικό έντυπο, διαπίστωσα ότι η διαβάθμιση των στοιχείων της σύστασης αυτής συγκρούεται με την ολική εικόνα, όπως συνάγεται από την αξιολόγηση του Π.Φ. και των άλλων συναφών στοιχείων. Γι' αυτούς τους λόγους στη σύσταση του Α.Δ.Ε., για τον υποψήφιο αυτό, δίδεται περιορισμένη βαρύτητα. Κατατάσσω τον υποψήφιο στο βαθμό του πάρα πολύ καλού στην αξία και του πολύ καλού στα προσόντα και τον συστήνω σθεναρά για προαγωγή. Τελική εικόνα 5-2-0." 10 15 20

Κρίνω ότι οι διατάξεις των Κανονισμών 22 και 21 (Κ.Δ.Π. 52/89), σε συνδυασμό με το Άρθρο 13(2) του Νόμου, όπως αναφέρθηκαν ανωτέρω, παρέχουν την εξουσία στον Αρχηγό να προβαίνει ο ίδιος στη δική του αξιολόγηση των υποψηφίων. Συνεπώς ο Αρχηγός δεν υπερέβη τα όρια της εξουσίας του, αντίθετα η ενέργειά του ήταν από κάθε άποψη έννομη και μέσα στα πλαίσια της διακριτικής του ευχέρειας. 25

Ένας άλλος λόγος που ήγειρε ο δικηγόρος του αιτητή στην προσφυγή 1005/89 είναι ότι υπήρξε ανομοιογένεια στα στοιχεία κρίσης τα οποία έλαβαν υπόψη οι Αστυνομικοί Διευθυντές για να διαμορφώσουν τις συστάσεις τους. Η θέση αυτή δε με βρίσκει σύμφωνο. Ο Αρχηγός της Αστυνομίας απέστειλε μαζί με τα έντυπα και επιστολή προς τους Αστυνομικούς Διευθυντές στην οποία επισημαίνεται η υποχρέωση για την ίση μεταχείριση των υποψηφίων καθώς και οι γενικές περί προαγωγών αρχές, όπως αναφέρονται στον Καν. 3 (Κ.Δ.Π. 52/89). Για να αποφευχθούν ελλείψεις και ανομοιογένειες σε διατυπώσεις και χαρακτηρισμούς, υιοθετήθηκαν, με καθοδηγητικό σημείωμα, πέντε χαρακτηρισμοί αξιολόγησης ("εξάιρετος", "λίαν καλός", "καλός, "μέτριος" και "ανεπαρκής"). 30 35 40

Εξέταση δε του περιεχομένου των αξιολογήσεων αποκαλύπτει ότι οι οδηγίες τηρήθηκαν πιστά. Οι αξιολογήσεις ήσαν ενδεδειγμένες και επισημάνθηκαν όλα τα σχετικά στοιχεία που έπρεπε να ληφθούν υπόψη σύμφωνα με τους Κανονισμούς. Ο ισχυρισμός για ανομοιογένεια των στοιχείων κρίσης κρίνεται αβάσιμος.

Επιπλέον, ο αιτητής στην προσφυγή 1005/89 υπέμνησε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει, για το λόγο ότι ο Αρχηγός της Αστυνομίας παρέλειψε να σημειώσει ότι ο αιτητής, ως κάτοχος μετεκπαίδευσης στις τηλεπικοινωνίες, κατείχε το επιπρόσθετο προσόν του Καν. 3(3), ο οποίος προνοεί ότι:

15 "Πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλος σπουδών ή ισότιμο προσόν ή μετεκπαίδευση στο εξωτερικό, για τουλάχιστον έξι μήνες συνολικά, σε θέματα συναφή με τις εξουσίες και τα καθήκοντα της Δύναμης, θεωρούνται ως επιπρόσθετο προσόν.

20

....."

Σύμφωνα με τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί. Στην έκθεσή του προς τον Υπουργό Εσωτερικών, ο Αρχηγός της Αστυνομίας αναφέρει για τον αιτητή συγκεκριμένα ότι: "Υπηρετήσε αρχικά για μικρό χρονικό διάστημα σαν τεχνικός στις τηλεπικοινωνίες, όπου έτυχε και ειδικής εκπαίδευσης στο εξωτερικό". Στην εκπαίδευσή του στις τηλεπικοινωνίες αναφέρεται και ο Αστυνομικός Διευθυντής στη δική του έκθεση. Συνεπώς, είναι πρόδηλο ότι το προσόν αυτό του αιτητή στην προσφυγή 1005/89 λήφθηκε υπόψη τόσο από τον Αρχηγό της Αστυνομίας, όσο και από τον Υπουργό, ο οποίος είχε ενώπιόν του την έκθεση του Αρχηγού και του Αστυνομικού Διευθυντή.

Οι αιτητές στις προσφυγές 916/89, 972/89, 962/89 και 1004/89 διατύπωσαν τη θέση ότι η αρχαιότητά τους, έναντι των περισσοτέρων ενδιαφερομένων μερών, παραγνωρίστηκε ή δε δόθηκε σ' αυτή η δέουσα σημασία.

40

Ο Καν. 3, Κ.Δ.Π. 52/89 προνοεί τα ακόλουθα:

"3(2) Η αρχαιότητα θα λαμβάνεται υπόψη, αλλά δε θα αφήνεται να ρυθμίζει την προαγωγή· μεγαλύτερη σπουδαιότητα θα προσδίδεται στην αξία και τα προσόντα."

5

Η όλη υπηρεσία των υποψηφίων, όπως αποκαλύπτεται από τους Προσωπικούς τους Φακέλους ήτο ενώπιον τόσο του Αρχηγού της Αστυνομίας, όσο και του Υπουργού των Εσωτερικών. Στις συστάσεις των Αστυνομικών Διευθυντών, καθώς και στον συγκριτικό πίνακα Αξιολόγησης του Αρχηγού της Αστυνομίας, αναφέρεται ρητά η ημερομηνία προαγωγής των υποψηφίων στον τελευταίο βαθμό του Ανώτερου Υπαστυνόμου. Επιπλέον, η έκθεση του Αρχηγού της Αστυνομίας, την οποία απέστειλε προς τον Υπουργό, περιέχει λεπτομέρειες της συνολικής υπηρεσίας των υποψηφίων, από τον πρώτο διορισμό τους μέχρι και την τελευταία προαγωγή τους. Συνεπώς, δεν μπορεί να λεχθεί ότι η αρχαιότητα δε λήφθηκε υπόψη. Αντίθετα, διαφαίνεται ότι εκτιμήθηκε στο σωστό της πλαίσιο. Η αρχαιότητα δεν παίζει ρυθμιστικό ρόλο στις προαγωγές στην Αστυνομική Δύναμη. Τα κριτήρια προαγωγής συναρτώνται άμεσα με την φύση και τις ευθύνες των μελών της Δύναμης και δεν είναι τα ίδια με τη Δημόσια Υπηρεσία. Όπως ρητά προβλέπεται στον Καν. 3(2), μεγαλύτερη σπουδαιότητα προσδίδεται στην αξία και τα προσόντα.

10

15

20

25

Οι αιτητές στις προσφυγές 916/89 και 962/89 με επιχειρηματολογία τους πρόβαλαν ότι, ορισμένα ενδιαφερόμενα μέρη δεν κατείχαν τα απαιτούμενα προσόντα για προαγωγή και συγκεκριμένα δεν κατείχαν το προσόν επιτυχίας στις εξετάσεις για προαγωγή στους προηγούμενους βαθμούς, λοχία ή υπαστυνόμου, οι οποίες απαιτούνται από τους Καν. 11(1)(α)(ii) και 11(1)(β)(ii) (Κ.Δ.Π. 52/89).

30

35

Οι σχετικοί Κανονισμοί (Κ.Δ.Π. 52/89) δεν προβλέπουν επιτυχία σε οποιαδήποτε εξέταση για προαγωγή σε Αστυνόμο Β'. Οι προαγωγές στους βαθμούς Λοχία και Υπαστυνόμου, στις οποίες απαιτείται επιτυχία σε ειδικές εξετάσεις, δεν τίθενται υπό κρίση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου. Συνεπώς, τεκμαίρεται ότι τα

40

ενδιαφερόμενα μέρη είχαν τα απαιτούμενα προσόντα για προαγωγή. Ο πιο πάνω ισχυρισμός των αιτητών απορρίπτεται.

- 5 Εκ μέρους του αιτητή στην προσφυγή 972/89 προβάλλεται ότι ο Αρχηγός της Αστυνομίας προέβη σε συστάσεις, οι οποίες δε συνάδουν με τα πραγματικά δεδομένα των προσωπικών φακέλων των υποψηφίων και συγκεκριμένα με τις "εμπιστευτικές τους εκθέσεις", οι
- 10 οποίες, κατά τον ισχυρισμό, αντικατοπτρίζουν την αξία τους και, συγκεκριμένα, παρουσιάζουν τον αιτητή υπέρτερο έναντι των περισσότερων ενδιαφερομένων μερών.
- 15 Όπως φαίνεται από το έντυπο των "εμπιστευτικών εκθέσεων", στις οποίες αναφέρεται ο δικηγόρος του αιτητή, αυτές συντάσσονται απλά για το σκοπό σύστασης σε σχέση με τις προσαυξήσεις των μελών της Δύναμης. Συστάσεις για προαγωγή γίνονται στο ίδιο έντυπο, κατ'
- 20 εξαίρεση, στις συγκεκριμένες περιπτώσεις στις οποίες αναφέρονται, αλλά δεν εφαρμόστηκαν στις ενώπιον του Δικαστηρίου περιπτώσεις.

- Επιπλέον, εμπιστευτικές εκθέσεις για σκοπούς
- 25 προαγωγής δεν προβλέπονταν καθόλου στους προϊσχύσαντες κανονισμούς, αλλά θεσμοθετήθηκαν για πρώτη φορά με τους νέους Κανονισμούς του 1989 (Κ.Δ.Π. 52/89) και συγκεκριμένα τον Καν. 21. Ο δε Καν. 22, ως μεταβατικό στάδιο, προβλέπει ότι ο Αρχηγός, για περίοδο
- 30 ενός έτους από την ημερομηνία έγκρισης των Κανονισμών, θα προβαίνει στις συστάσεις για προαγωγή, αφού αξιολογήσει τα άλλα στοιχεία κρίσης που αναφέρονται, χωρίς να γίνεται μνεία σε "ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις", οι οποίες θα αρχίσουν να συντάσσονται σε μελλοντικό
- 35 στάδιο.

- Καταλήγω ότι οι εκθέσεις, στις οποίες αναφέρεται ο δικηγόρος του αιτητή, δε συντάχθηκαν για σκοπούς προαγωγής και επομένως ορθά δε συνεκτιμήθηκαν με τα
- 40 άλλα στοιχεία κρίσης.

Στην προσφυγή 1004/89 ο αιτητής προβάλλει ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Α. Σειυμένης δε θα έπρεπε να

προαχθεί, επειδή το 1984 αντιμετώπισε πειθαρχικές κατηγορίες και του επιβλήθηκε πρόστιμο.

Σύμφωνα με τον Καν. 19(α), Κ.Δ.Π. 52/89, μπορεί να ληφθεί υπόψη, σε πιθανή προαγωγή υποψηφίου στο βαθμό Αστυνόμου Β', μόνο ποινή μεγαλύτερη από αυστηρή επίπληξη, για πειθαρχικό αδίκημα κατά τη διάρκεια των αμέσως δύο πριν την προαγωγή ετών. Συνεπώς, θα ήταν αντίθετο με τις ρητές διατάξεις των Κανονισμών εάν το ενδιαφερόμενο μέρος Α. Σεϋμένης δεν προαγόταν, λόγω πειθαρχικής ποινής που του επιβλήθηκε σε χρόνο προγενέστερο των τελευταίων δύο ετών από την προαγωγή. Εν πάση περιπτώσει, όμως, πρέπει να αναφέρω ότι η καταδίκη και ποινή που του επιβλήθηκαν ακυρώθηκαν με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, ημερ. 6.10.84, σε ιεραρχική έφεση, όπως φαίνεται από το σχετικό τεκμήριο που κατατέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου.

Η επίδικη απόφαση προσβάλλεται από όλους τους αιτητές ότι δεν είναι δεόντως αιτιολογημένη.

Τόσον στην έκθεση του Αρχηγού της Αστυνομίας, όσον και στην απόφαση του Υπουργού καθορίζονται επακριβώς τα κριτήρια στα οποία βασίστηκαν. Η αιτιολογία συμπληρώνεται και από τους προσωπικούς φακέλους των υποψηφίων, τις εκθέσεις - συστάσεις των Αστυνομικών Διευθυντών και τον συγκριτικό πίνακα που ετοίμασε ο Αρχηγός. Επομένως, ο ισχυρισμός, ότι η επίδικη απόφαση δεν ήτο δεόντως αιτιολογημένη, απορρίπτεται.

Με βάση τις γενικές αρχές που διέπουν τις προαγωγές στην Αστυνομική Δύναμη, που προνοούνται στον Καν. 3(2) Κ.Δ.Π. 52/89, και το σύνολο των στοιχείων που τέθηκαν ενώπιόν μου, κρίνω ότι κανένας από τους αιτητές δεν έχει έκδηλη υπεροχή έναντι οποιουδήποτε ενδιαφερόμενου μέρους. Η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις.

Οι προσφυγές απορρίπτονται. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.